

[Kaj Poulsen]

den anden ende, fordi vi skal have det over i den private regie. Vi er ikke uenige i, at det ville være lykkeligst at få arbejdspladserne i den private regie, men det har fru Lone Dybkjær parti jo selv forhindret ved at lave en 25 års grænse i jobskabelsloven.

Hvis vi går de rapporter igennem, vi får fra arbejdsformidlingskontorerne og arbejdsmarkedsnævnet for øjeblikket, kan vi se gentagne gange, at man er blevet forhindret i at ansætte unge, fordi man ikke kan bruge jobskabelsloven med de forhindringer, fru Lone Dybkjær har lavet. Derfor er der behov for en voldsom offentlig indsats på dette område.

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg tror, fru Dorte Bennedsen og jeg kan blive enige om, at ungdomsårgangene må være faldet præcis så meget, som man forudså, da man i 1981 lavede finanslov og aktstykker.

Jeg har aldrig beskyldt den tidligere regering for, at den ikke kunne tælle, og for, at den ikke kunne finde ud af, hvor mange unge der dengang var 13 år. Derfor kan man også regne ud, hvor mange unge der nu er 16 og 17 år. Så det argument, at ungdomsårgangene nu skulle være blevet større, end man havde ventet, går jeg ud fra at vi kan lade ligge.

Tilbage bliver spørgsmålet, om der er tale om skjulte besparelser i form af midlertidige stillinger, som ikke forlænges. Det vil jeg meget gerne sende en udtømmende redegørelse om til uddannelsesudvalget. Det er min formodning, at det er der ikke tale om efter de oplysninger, jeg er i besiddelse af i øjeblikket. Der er tale om, at den nye besparelse er mindre end 2 pct., og at det gamle daterer sig tilbage til 1981. Når det er lidt vanskeligt at tilpasse sig sparekravene fra 1981, skyldes det, at man ikke kunne nå dem i 1981 og derfor måtte rette det op med 80 mill. ekstra, som man selvfølgelig ikke har på længere sigt. Det er hovedårsagen til, at det ser stort ud, at det ser svært ud, og at det er svært nu.

Jeg håber i øvrigt, at vi kan få en rimelig tilpasning til disse ressourcekrav, for selv om vi gerne ville have flere penge, så må vi indrømme, at vi har verdens bedst forsynede erhvervsuddannelsessystem. Der er ingen, der

når os så langt som til skulderen på det punkt.

Hr. Kaj Poulsen fik jeg ikke svaret på hans første indlæg. Han sagde, at det ikke var nok, at vi ville være med til den halvdel af ungdomsgarantien, der hed flere uddannelsespladser, og spurgte: hvad så med den anden halvdel? Hvad med dem, der ikke er motiveret for en uddannelse? Det er der flere af dem, der siden har haft ordet, der har nævnt.

Ja men det er jo for deres skyld, at vi bl.a. skal gøre noget for mesterlæren. Der er blevet 3.000 ekstra pladser. Det er vigtigt for netop den gruppe. Det er for deres skyld, vi skal have den industrielle grunduddannelse. Jeg nævnte, at målet er 2.000 ekstra pladser. Det er en meget kort praktisk orienteret uddannelse, som netop sigter på den gruppe. Jeg nævnte butiksassistentuddannelsen, som også lige præcis sigter på denne gruppe.

Så hr. Kaj Poulsen må ikke tro, at denne regering ikke er opmærksom på det problem, at der findes en gruppe unge, som ikke er motiveret for en længere teoretisk uddannelse. Det er vi meget opmærksomme på, og jeg tror oven i købet, at vi somme tider er lidt mere opmærksomme på det end hr. Kaj Poulsen og hans partifæller.

Hr. Holger K. Nielsen spurgte, om vi dog ikke kunne bruge alle disse ubesatte praktikpladser. Der er mange ubesatte praktikpladser. Det er dem, vi skal ud og have fat i, og den gruppe ubesatte praktikpladser, vi nu for alvor tager fat i – man har ikke kunnet gøre det før – er de pladser, der ikke kan godkendes, fordi de er for ensidige. Det er dem, vi nu vil kombinere om nødvendigt med skoleophold, sådan at de derved kan blive draget ind og hjælpe de unge i den tid, hvor vi har de store ungdomsårgange.

Hr. Anker Jørgensen sagde, at han ikke ville underkende vores indsats. Jeg vil gerne kvittere med at sige, at jeg vil sandelig heller ikke underkende den tidligere regerings indsats gennem gentagne martspakker og majpakker og andet. Den tidligere regering betragtede det som et stort problem. Det kunne man se på de initiativer, den tog. Den nuværende regering betragter det også som et stort problem, og det mener jeg faktisk jeg har dokumenteret. Det kan man også se af de initiativer, vi har taget.